EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Opinió | 31 | Actualitzat el 11/08/2015 a les 00:34

# Paraules buides

Ecologia, sostenibilitat i ecologisme. Paraules que passen de boca en boca. En parla tothom. Són paraules que basteixen qualssevol discurs polític. Em pregunto: realment, quants polítics locals saben la diferència entre ecologia i ecologisme? Entre ecòleg i ecologista? Entre sostenibilitat i desenvolupament sostenible?

Totes aquestes paraules venen molt. Són màgiques, donen vots. Una de les primeres obsessions dels ciutadans és viure en un entorn saludable, no contaminat, endreçat. Per això, molts polítics parlen de medi ambient sense solta ni volta. La gestió ecològica parteix de bases científiques i del coneixement de la realitat ?l'ecosistema urbà on vivim en el cas manresà? i no pas de paraules ornamentals amb molta forma, però sovint molt poc contingut.

L'ecologia és la ciència que estudia els organismes i la relació que tenen amb l'entorn i amb el altres éssers que hi viuen. Una ciència que té per objecte d'estudi els ecosistemes. Un objecte d'estudi elaborat per científics anomenats ecòlegs.  Tenint en compte aquest concepte, ens podem preguntar si l'ecologia de Manresa ha canviat en el mandat dels últims quatre anys. O, dit d'una altra manera, l'ecosistema urbà que conforma Manresa i el seu entorn ha canviat? Evidentment, sí que ho ha fet. És clarísssim. Però, per bé o per mal? Això no ho sabem. S'ha fet algun estudi que ho certifiqui? Caldria saber-ho , si més no, per no anar a les palpentes en l'àmbit de gestió ambiental.

Una altra pregunta: Manresa és més ecologista ara que el 2010? Els ciutadans, una minoria encara, sí. L'ecologisme no deixa de ser un moviment social amb el suport de grups de ciutadans més o menys minoritaris. Alguns polítics i periodistes locals fan servir aquesta paraula com un insult: "ja són aquí els ecologistes per tocar allò  que no sona", per molestar, per trencar l'statu quo. Com quasi sempre, simplificant la complexa realitat de les qüestions ambientals i abusant dels tòpics i els llocs comuns. Ara bé, fer servir la paraula ecologista és com emprar socialista, nacionalista, comunista, capitalista . D'ecologismes n'hi ha molts, tants com socialismes, comunismes o capitalismes. Actualment, els sostenibilistes són els ecologistes que estan a favor de dialogar i tirar endavant projectes que no malmetin l'entorn amb l'objectiu d'aconseguir l'equitat i el benestar de la població.

Si les paraules ecologia, ecòleg, ecologisme i ecologista confonen, la sostenibilitat porta, directament, a la paràlisi mental, sobretot quan l'usen sense coherència ni sentit certs polítics i periodistes. És sostenibilista no preocupar-se de la pobresa? És sostenibilista construir carreteres de forma il·legal on abans hi havien camins rurals i la gent hi passejava tranquil·lament? Tenen en compte la sostenibilitat aquells plans d'ordenació del territori que pràcticament no tenen en compte els ciutadans?

Manresa és més sostenibilista ara que en l'anterior mandat? No ho sé. Hi ha algú que s'hagi preocupat d'establir indicadors de sostenibilitat proposats fa molt de temps en les Agenda 21? Crec que no. Anem de mal en pitjor. En lloc de projectar, anem a cegues, posem pedaços per tot arreu i ensopeguem amb el que desconeixem. Això sí, som d'una sostenibilitat exquisida i no volem saber res d'ecologistes radicals. La sostenibilitat és la confluència de l'economia ecològica,  de les polítiques socials justes i del respecte al medi ambient. En el fons, doncs de respecte als ciutadans.